

RESSÒ DE LA PARAULA

El desig i la crida (III)

Avui, volent viure profundament l'esperit de l'Advent, ens fixem en aquest miracle que es realitza en la natura cada vegada que germina una planta, creix, brollen flors i produeix fruits (un miracle per a qui sap veure i admirar-se, més enllà de l'aridesa de la ciència i la duresa de la insensibilitat i la indiferència). El profeta Isaïes vol encomanar-nos el seu entusiasme pintant davant els nostres ulls el que s'esdevindrà:

«Que s'alegrin el desert i la terra eixuta, que l'estepa exulti i floreixi! Que s'ompli de flors primerenques, que salti i cridi de goig i d'alegria! Li són donades la glòria del Líban, l'esplendor del Carmel i de Saron. Tots veuran la glòria del Senyor, la majestat del nostre Déu» (Is 35,1-2).

És poesia, però poesia estimulant, perquè diu la veritat. Nosaltres som el desert i l'erm. Però també serem la terra que produirà flors i fruits tan bells i rics com els del Líban, el Carmel o el Saron. No serem una altra terra, sinó la mateixa que avui apareix com a estèril i sense bellesa, la que esdevindrà fecunda i bella. La flor i el fruit són la virtut, que és fecunda i bella, així com el desert i l'erm són el pecat, que és lletjor i esterilitat.

Tot serà obra de Déu, de manera que la transformació sempre serà do i regal. Però Ell no actuarà si no troba terra oberta i disponible. Desig i crida. El desig és l'obertura de la terra i l'aspiració de

la tija buscant el sol; la sembra, el sol, l'aigua, el cultiu, és la crida. D'aquesta meravellosa trobada en resulta el verger on es contemplarà la glòria del Senyor.

El llenguatge clar i bell de sant Pau VI ens permet fer un pas més:

«L'amor és la llavor eterna de cada cosa.»

Una afirmació agosarada, però certa des de la fe. L'amor és present, amagat, en cada cosa. Més encara en cada persona. I també en cada esdeveniment. I aquest amor fa que tot contingui una presència, un origen i una obertura a l'eternitat. Avui diríem «una crida, una vocació d'eternitat». Certament l'amor és sempre força-exigència d'eternitat.

Convé recordar aquesta veritat en aquest temps, en el temps litúrgic de l'Advent i en el temps difícil del moment que estem travessant. L'amor és alhora llavor i fruit, si considerem cada cosa, cada forma de vida, en procés de realització: l'amor és llavor d'eternitat i força present per a continuar caminant.

Amb una particularitat: així com la planta i el fruit neixen i es desenvolupen segons la llavor, en veure que el fruit és la vida eterna, deduïm que tota llavor d'amor, ja aquí, és vida eterna: els fruits ens donen idea de l'arbre (cf. Mt 7,16-20).

Aquesta vida eterna, ja tastada fent camí, serà necessàriament incompleta, perquè els nostres gestos i vivències d'amor són molt inconsistents, moren aviat. Però almenys permeten que somiem, amb somnis estimu-

lants: alguna cosa semblant serà el Regne de Déu que esperem!

Així s'estimula el desig i la crida troba terra bona per a germinar.

† **Agustí Cortés Soriano**
Bisbe de Sant Feliu de Llobregat

APUNTS PER A L'ANÀLISI

Les tres vingudes de Crist

Som a l'Advent i en tota celebració d'aquests dies se'ns diu el mateix: Jesús ve! Preparem els camins al Senyor. I n'hem fet el gran motiu de la nostra esperança cristiana: tornem a fer néixer Jesús per Nadal. Però aquest esdeveniment que celebrem, el Nadal de cada any, és simbòlic. No és un fet real, és tan sols una commemoració d'aquella gran gesta que va esdevenir-se en aquella establia on Maria va donar a llum a Jesús.

No vinc a explicar aquestes coses perquè us escandalitzeu quan faci notar la poca transcendència de les celebra-

cions nadalenques comparat amb les veritables vingudes del Crist. La primera vinguda, certament, va ser l'encarnació de Jesús, Déu fet persona humana. Un naixement físic i real. Un fet històric contrastat pels historiadors.

Però, tot seguit cal afegir-hi la segona vinguda del Crist, que s'esdevé cada vegada que celebrem l'Eucaristia. Aquesta és la més important per a nosaltres. Cada Eucaristia de qualsevol celebrant d'arreu del món és una segona vinguda física i real de Crist. Un fet que es repeteix i que, cada cop, torna a fer present el Senyor, ara i aquí, en aquesta terra.

La tercera vinguda és la vinguda final del Crist, com a Messies i Salvador. Un esdeveniment sovint ignorat i silenciats fins i tot en moltes homilies, però gens absent en l'Evangeli. Jesús no deixa de prometre que vindrà, i que vindrà aviat. No en va, els primers cristians van convertir en pregària una paraula aramea que resumeix aquesta vinguda darrera: *Maranatha!* Que traduïda vol dir: Vine Senyor Jesús! Nit re nit els cristians cridaven demanant la tercera vinguda de Jesús. Aquesta tercera vinguda serà el final de la història o el final del món. L'acabament

de tot, del temps i de l'espai. I l'establiment del Regnat de Crist sobre tot per dur-ho tot a les mans del Pare Déu.

Avui no m'hi estenc més, tan sols faig notar les tres vingudes diferents: Jesús va venir, ve i vindrà. La primera en l'Encarnació, històrica i presencial. L'actual en l'Eucaristia, real i sacramental. La darrera, definitiva i conclusiva. No ens oblidem de cap d'aquestes vingudes.

Mn. Valentí Alonso i Roig
Rector a diverses parròquies del Penedès

ECO DE LA PALABRA

El deseo y la llamada (III)

Hoy, queriendo vivir profundamente el espíritu de Adviento, nos fijamos en ese milagro que se realiza en la naturaleza cada vez que germina una planta, crece, brotan flores y produce frutos (un milagro para quien sabe ver y admirarse, más allá de la aridez de la ciencia y la dureza de la insensibilidad y la indiferencia). El profeta Isaías quiere contagiarnos su entusiasmo pintando ante nuestros ojos lo que ocurrirá:

«El desierto y el yermo se regocijarán, se alegrará la estepa y florecerá, germinará y florecerá como flor de narciso, festejará con gozo y cantos de júbilo. Le ha sido dada la gloria del Líbano, el esplendor del Carmelo y del Sarón. Contemplarán la gloria del Señor y la majestad de nuestro Dios» (Is 35,1-2).

Es poesía, pero poesía estimulante, porque dice la verdad. Nosotros somos el desierto y el yermo. Pero también seremos la tierra que dará flores y frutos tan bellos y ricos como los del Líbano, el Carmelo o el Sarón. No seremos otra tierra, sino la misma que hoy aparece como estéril y sin belleza, la que será fecunda y bella. La flor y el fruto son la virtud, que es fecunda y bella, así como el desierto y el yermo son el pecado, que es fealdad y esterilidad.

Todo será obra de Dios, de forma que la transformación siempre será don y regalo. Pero Él no actuará si no halla tierra abierta y disponible. Deseo y llamada. El deseo es la abertura de la tierra y la aspiración del tallo buscando sol; la siembra, el sol, el agua, el cultivo, es la llamada. De este maravilloso encuentro resulta el vergel donde se contemplará la gloria del Señor.

El lenguaje claro y bello de san Pablo VI nos permite dar un paso más:

«El amor es la semilla eterna de cada cosa.»

Una afirmación atrevida, pero cierta desde la fe. El amor está presente, escondido, en cada cosa. Más aún en cada persona. Y también en cada acontecimiento. Y este amor hace que todo contenga una presencia, un origen y una apertura a la eternidad. Hoy diríamos «una llamada, una vocación de eternidad». Ciertamente el amor es siempre fuerza-exigencia de eternidad.

Conviene recordar esta verdad en este tiempo, en el tiempo litúrgico del Adviento y en el tiempo difícil del momento que estamos atravesando. El amor es a un tiempo semilla y fruto, si consideramos cada cosa, cada forma de vida, en proceso de realización: el amor es semilla de eternidad y fuerza presente para seguir caminando.

Con una particularidad: así como la planta y el fruto nacen y se desarrollan según la semilla, al ver que el fruto es la vida eterna, deducimos que toda semilla de amor, ya aquí, es vida eterna: los frutos nos dan idea del árbol (cf. Mt 7,16-20).

Esa vida eterna ya gustada en camino será necesariamente incompleta, pues nuestros gestos y vivencias de amor son muy inconsistentes, mueren pronto. Pero al menos permiten que soñemos, con sueños estimulantes: ¡algo parecido será el Reino de Dios, que esperamos!

Así se estimula el deseo y la llamada encuentra tierra buena para germinar.

† Agustí Cortés Soriano
Obispo de Sant Feliu de Llobregat

Asamblea ordinària de diaques

El proper divendres 16 de desembre a la Casa de l'Església hi haurà l'Assemblea general del Col·legi Diaconal presidida pel bisbe Agustí Cortés.

Es revisaran les conclusions de l'Assemblea extraordinària sobre la Sinodalitat i, a més dels temes ordinaris, es tractarà de les noves vocacions, l'acompanyament dels aspirants i candidats, l'atenció espiritual als diaques, l'acompanyament espiritual i la revisió de vida i la formació permanent. Els diaques com a ministres ordenats, a més de salvaguardar l'apostolicitat de la fe, serveixen al «nosaltres eclesial» promovent la diaconia de tots els batejats, que els porta a concretar en obres d'amor ardent l'Evangelí que proclamen a la litúrgia.

Avançant en el camí vers el diaconat

Avui diumenge 11 de desembre, a les 19 h, a l'eucaristia del III Diumenge d'Advent que presidirà el bisbe Agustí a la Catedral de Sant Llorenç, cinc candidats al diaconat permanent faran un pas més en el seu camí vocacional: rebran el ministeri del lectoral els candidats Francisco José González, Santiago Collantes, Antonio José Herrera, Felip Solé i Toni Oia, que també rebrà el ministeri de l'acolitat.

El Sínodo... continua amb impuls

El passat 26 de novembre, l'Arxiprestat de Bruguers va realitzar una trobada a les instal·lacions del Col·legi de la Sagrada Família de Gavà, en el qual es van aplegar una quarantena de persones, del consell arxiprestal i dels consells parroquials. L'objectiu de la trobada era prendre consciència que el treball desenvolupat durant el curs passat sobre el Sínodo no té un punt final: ara es tracta d'aprofitar i impulsar les propostes sinodals expressades a les parròquies del territori. La llum de tot allò que s'ha descobert com

a necessari i vital en les comunitats parroquials es pot aprofitar per continuar caminant endavant en la direcció justa.

El bisbe Agustí s'hi va sumar a l'Eucaristia de final del matí, on es van presentar les conclusions del treball previ, i al dinar de germanor.

Recés d'Advent per al clergat.

La reunió mensual dels preveres i diaques de la diòcesi prendrà el to de recés, el proper 13 de desembre, a la Residència Mare Ràfols, de Vilafranca del Penedès. El predicarà el bis-

be de Solsona, Francesc Conesa, sobre l'espiritualitat del ministre ordenat en l'expectació de l'Advent.

Concert de Nadal a la Catedral. Per iniciar les celebracions dels 500 anys de la creació de la Parròquia de Sant Llorenç, la Catedral acollirà el proper 16 de-

sembre, a les 21 h, un concert de gòspel amb les intervencions de Little light gospel choir acompanyat de la Jove Orquestra Barçino.

TWITTER DEL PAPA FRANCESC

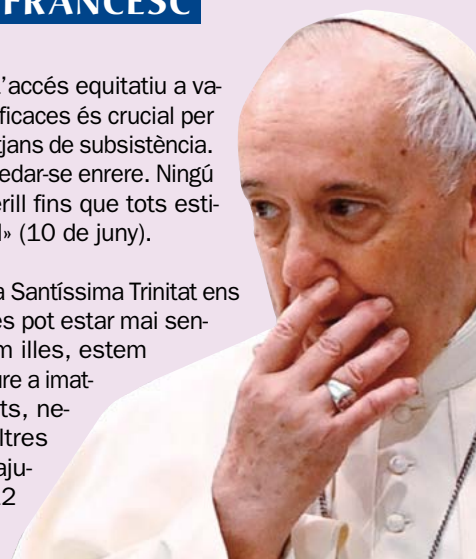

@Pontifex_es: «Els qui travessen l'etapa de l'ancianitat poden descobrir, a la llum de l'Evangelí, una nova missió: ser signes i instruments de l'amor de Déu que assenyalen quina és la meta definitiva a la qual estem cridats: la vida eterna amb Déu» (8 de juny).

@Pontifex_es: «L'Esperit Sant ens fa capaços de percebre la presència de Déu i la seva obra no en les grans coses, en les aparences cridaneres, en les demostracions de força, sinó en la petitesa i en la fragilitat» (9 de juny).

@Pontifex_es: «L'accés equitatiu a vacunes segures i eficaces és crucial per a salvar vides i mitjans de subsistència. Àfrica no ha de quedar-se enrere. Ningú estarà fora de perill fins que tots estiguin fora de perill» (10 de juny).

@Pontifex_es: «La Santíssima Trinitat ens ensenya que no es pot estar mai sense l'altre. No som illes, estem en el món per a viure a imatge de Déu: oberts, necessitats dels altres i necessitats d'ajudar als altres» (12 de juny).

5è aniversari de Brins d'Oportunitats

Aquesta empresa d'inserció laboral de Càritas Diocesana de Sant Feliu va començar a caminar el 2017. Aquest projecte respon a la necessitat de tenir una eina útil que permeti completar la tasca de Càritas, tancant el cercle del que suposa l'atenció a les persones en risc d'exclusió fins arribar a la seva inserció al mercat laboral.

Hi ha molta gent, que per diferents motius, no pot accedir de manera normalitzada a un lloc de treball digne. La precarietat i la temporalitat laboral que imperen en l'actualitat, tampoc ho posa fàcil. L'apoderament d'aquestes persones per a que siguin autosuficients i no requereixin de cap mena d'acompanyament ni de suport en un futur proper, és un dels objectius primordials d'aquest projecte a l'hora d'inserir les persones en el mercat laboral.

Per això, Brins d'Oportunitats intenta treballar amb persones que es troben en aquesta situació i, mitjançant el que s'anomena «Itinerari d'inserció», acompanyar-les fins a trobar aquesta sortida cap

al mercat laboral. A través d'un tècnic especialitzat, es fa un diagnòstic acurat de la persona que es troba en risc d'exclusió per tal d'elaborar un pla de formació que respongui a les mancances detecta-

des. Tot això es complementa i es realitza oferint-li, des de l'empresa d'inserció un contracte laboral que el permet obtenir uns ingressos a través d'una feina mentre dura aquest procés.

En aquests 5 anys de recorregut, han estat 17 les persones que han pogut accedir al mercat laboral ordinari, i 42 les que han fet un procés a Brins. El 2021 van ser 21 les persones contractades per Brins i 5 van aconseguir la inserció al mercat laboral. Brins també és una oportunitat per a les empreses i particulars, per a desenvolupar una acció de responsabilitat social, contractant els seus serveis.

Com a empresa de serveis, Brins ofereix un ventall ampli: serveis de neteja, tant per a particulars com per a empreses, servei d'atenció domiciliària a gent gran, petits arranjaments i pintura, jardineria i transports. El mateix Bisbat de Sant Feliu de Llobregat té coberts els serveis de consergeria, neteja, jardineria i missatgeria a través de Brins d'Oportunitats.

Nadal al Seminari, obert a tothom

El Seminari Conciliar de Barcelona, on es formen per al sacerdoci els seminaristes de Barcelona i Sant Feliu de Llobregat, preveu un programa per a aquest Nadal que inclou el muntatge d'un pessebre que es pot visitar, un tió solidari i un concert.

La visita al pessebre es pot fer del 13 de desembre al 2 de febrer, de dilluns a divendres de 8 h a 21 h i dissabte de 9 h a 13 h. Els diumenges i els dies 24 de desembre a l'1 de gener i del 5 al 7 de gener estarà tancat. Un pessebre que ens ajudaran a muntar els Pessebristes de Ciutat Vella.

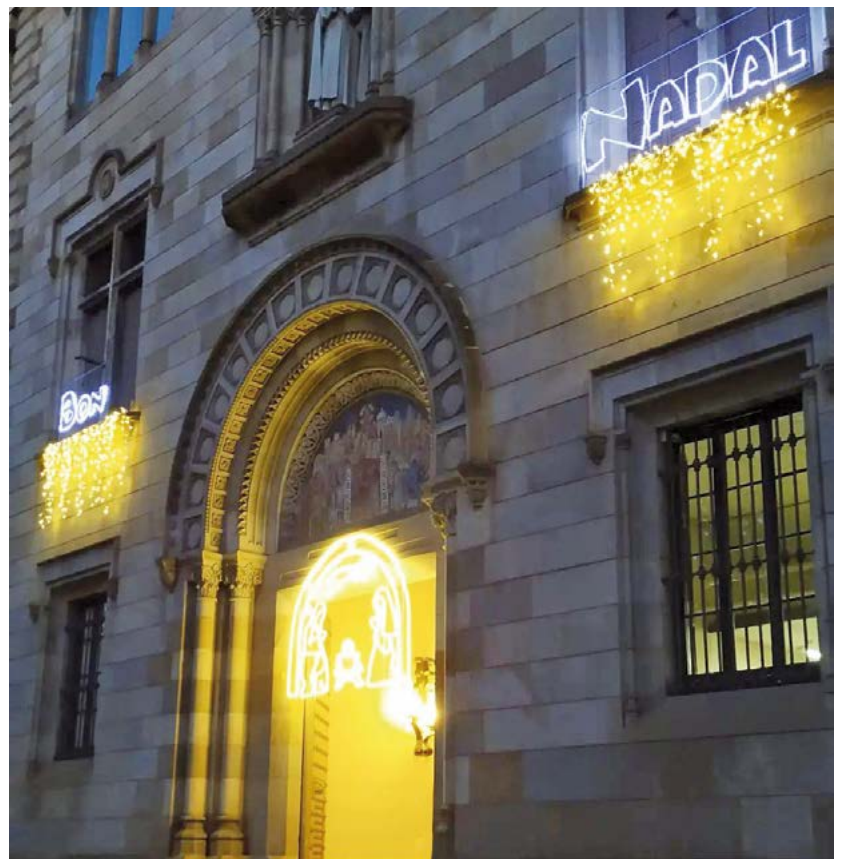
Un gran tió solidari convidarà, del 13 al 22 de desembre, a col·laborar en el recapte d'aliments, que aniran al Santuari de la Mare de Déu de l'Àjuda. Els aliments que vol aquest tió

són llet, galetes, sucre, llaunes de conserva, oli i productes bàsics.

El cor de gòspel Free Choir, dirigit per Vicen Alfonso, i al piano Iris Abancó, farà un concert el dimecres 21 de desembre, a les 20 h, a la capella del Seminari. L'entrada és lliure amb taquilla inversa i col·laboració en el recapte d'aliments.

Per a més informació: seminaribarcelona.cat

Els seminaristes de Barcelona i Sant Feliu de Llobregat tindran un moment de **celebració del Nadal** amb els seus bisbes. Serà el proper 15 de desembre, a partir de les 19.30 h, amb l'Eucaristia i res de Vespres, per continuar amb un sopar de germanor.

AGENDA

► **Dinar de Nadal de l'Hospitalitat de Lourdes.** Després de dos anys de restriccions a causa de la pandèmia, el proper diumenge 18 de desembre tindrà lloc a l'Hotel Barceló aquest dinar que aplega la gran família hospitalària de la Província Eclesiàstica de Barcelona: malalts, voluntaris, familiars, preveres i bisbes.

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

12. ■ Dilluns (lit. hores: 3a setm.) [Nm 24,2-7.15-17a / Sl 24 / Mt 21, 23-27]. Mare de Déu de Guadalupe (Mèxic); santa Joana Francesca de Chantal (1572-1641), rel. viuda, fund. de les Saleses a Annecy (1610); sant Sinesí, mr.; beat Jaume de Viterbo, bisbe (agustinà).

13. ■ Dimarts [So 3,1-2.9-13 / Sl 33 / Mt 21,28-32]. Santa Lúcia (s. III-IV), vg. i mr. a Siracusa (Sicília); santa Otília, vg. benedictina (s. VIII); sant Aubert, bisbe.

14. □ Dimecres [Is 45,6b-8.18. 21b-25 / Sl 84 / Lc 7,19-23]. Sant Joan

de la Creu (†1591), prevere carmelità (reformador de l'orde) i doctor de l'Església; sants Just i Abundi, mrs. a Baeza.

15. ■ Dijous [Is 54,1-10 / Sl 29 / Lc 7,24-30]. Sant Valerià, bisbe; sant Urber, prev. a Osca; santa Cristiana (Nina), esclava mr.; santa Sílvia, vg.

16. ■ Divendres [Is 56,1-3a.6-8 / Sl 66 / Jo 5,33-36]. Urgell i Sant Feliu de Llobregat: □ Sant Josep Manyanet (1833-1901), prevere d'Urgell, nat a Tremp, fundador dels Fills i Filles de la Sagrada Família (SF, 1870). Sants Ananies, Azaries i Misael, joves com-

panys de Daniel; santa Albina, vg. i mr.

17. ■ Dissabte [Gn 49,1-2.8-10 / Sl 71 / Mt 1,1-17]. Sant Joan de Mata, prevere provençal, cofund. Trinitaris (OSST, 1198); sant Llätzer, germà de Marta i Maria, de Betània, ressuscitat per Jesús.

18. ■ Diumenge vinent, IV d'Advent (lit. hores: 4a setm.) [Is 7,10-14 / Sl 23 / Rm 1,1-7 / Mt 1,18-24]. Mare de Déu de l'Esperança, o bé Expectació del part, anomenada popularment «de la O» (antifones); sant Gracià, bisbe; sant Adjutori, mr.; sant Moisès, mr.

Diumenge III d'Advent (A)

COMENTARI

«Déu mateix us ve a salvar»

Per què Joan dubtava si Jesús era el Messies esperat?: *Sou vós el qui ha de venir o n'hem d'esperar un altre?* Potser és que Jesús no acabava d'encaixar en els seus esquemes; tal volta creia que no era prou dur, prou contundent. En tot cas, Jesús no busca paraules que puguin convèncer sinó que apel·la als fets: *Els cecs hi veuen, els invàlids caminen, els leprosos queden purs, els sords hi senten, els morts ressusciten, els desvalguts senten l'anunci de la Bona Nova.* Tota la vida de Jesús és un atenció constant i una predilecció pels necessitats: i aquestes són les seves cartes de presentació. Però sap que això potser no convenç tothom i afegeix: *Feliç aquell que no quedarà decebut de mi.* El Jesús autèntic és el qui ajuda tots els necessitats, el qui treballa per un món més just, el qui torna la salut als malalts: aquesta és la seva missió. I malgrat els dubtes de Joan, Jesús afirma clarament: *Entre tots els que les mares han portat al món no n'hi ha hagut cap de més gran que Joan Baptista... ell és més que un profeta.* Ell és qui ha preparat el camí per al Salvador i l'ha assenyalat com a ja present. La primera lectura ens recorda: *Digueu als cors alarmats: sigueu valents, no tingueu por! Aquí teniu el vostre Déu que ve per fer justícia, és ell mateix qui us ve a salvar.* Déu ens salva i es manifesta aquesta salvació en què *es desclouran els ulls dels cecs i les orelles dels sords s'obriran, el coix saltarà com un cérvol i la llengua del mut cridarà de goig.* És el que fa Jesús. I Jaume a la segona lectura demana paciència a aquells que esperaven la segona vinguda de Crist: *Tingueu paciència, refermeu els vostres cors, que la vinguda del Senyor és a prop.* Nosaltres ens preparem per a celebrar i viure la primera vinguda; ja gairebé és aquí el Nadal. Per això Isaïes diu també: *Hi haurà festes i alegria i fugiran les penes i gemecs.* Tot és una invitació a l'alegria pel naixement del Salvador. Hem de fer tot el possible perquè tothom pugui experimentar en la seva pròpia vida aquesta alegria, aquesta salvació que porta Jesús.

Mn. Jaume Pedrós

► Lectura del llibre d'Isaïes (Is 35,1-6a.10)

La terra eixuta i el desert estan de festa, d'alegria l'estepa floreix. La seva florida s'esbadella com l'iris, s'engalana i crida de goig. Li han estat donades la glòria del Líban, les gales del Carmel i de Saron. Són ells els qui veuran la glòria del Senyor, la majestat del nostre Déu. Enrobustiu les mans que es deixen caure, afermeu els genolls que no s'aguanten. Digueu als cors alarmats: «Sigueu valents, no tingueu por! Aquí teniu el vostre Déu que ve per fer justícia; la paga de Déu és aquí, és ell mateix qui us ve a salvar.» Llavors es desclouran els ulls dels cecs i les orelles dels sords s'obriran; llavors el coix saltarà com un cérvol i la llengua del mut cridarà de goig. Tornaran els qui el Senyor ha rescatat, entraran a Sió cridant de goig i una alegria eterna coronarà els seus caps. Hi haurà festes i alegria, i fugiran les penes i els gemecs.

► Salm responsorial (145)

R. *Senyor, veniu a salvar-nos.*

El Senyor fa justícia als oprimits, / dona pa als qui tenen fam. / El Senyor deslliura els presos. R.

El Senyor dona la vista als cecs, / el Senyor redreça els vençuts. / El Senyor estima els justos; / el Senyor guarda els forasters. R.

El Senyor manté les viudes i els orfes, / i capgira els camins dels injustos. / El Senyor regna per sempre, / és el teu Déu, Sió, per tots els segles.

► Lectura de la carta de sant Jaume

(Jm 5,7-10)

Tingueu paciència, germans, fins que vingui el Senyor. Mireu com el pagès espera els fruits preciosos de la terra, prenent paciència fins que les pluges primerenques i tardanes l'hauran assaonada. Igualment vosaltres tingueu paciència, refermeu els vostres cors, que la vinguda del Senyor és a prop. Germans, no us queixeu els uns dels altres, perquè no hàgiu de ser jutjats; penseu que el jutge ja és a les portes. Voleu, germans, un exemple de paciència en els mals tractes? Preneu el que us donen els profetes que van parlar en nom del Senyor.

► Lectura de l'Evangeli segons sant Mateu

(Mt 11,2-11)

En aquell temps, Joan, que era a la presó, va sentir dir el que feia Crist, i va enviar els seus deixebles per preguntar-li: «Sou vós el qui ha de venir o n'hem d'esperar un altre?» Jesús els va respondre: «Aneu a anunciar a Joan el que veieu i el que heu sentit dir: els cecs hi veuen, els invàlids caminen, els leprosos queden purs, els sords hi senten, els morts ressusciten, els desvalguts senten l'anunci de la bona nova, i feliç aquell que no quedarà decebut de mi.» Mentre ells se n'anaven, Jesús es posà a parlar a la gent de Joan: «Què heu sortit a veure al desert? Una canya sacsejada pel vent? Doncs, què hi heu sortit a veure? Un home vestit delicadament? Els qui porten vestits delicats viuen als palaus dels reis. Doncs, què hi heu sortit a veure? Un profeta? Sí, ho puc ben dir, i més que profeta: és aquell de qui diu l'Esclusura: "Jo envio davant teu el meu missatger, perquè et prepari el camí." Us ho dic amb tota veritat: Entre tots els qui les mares han portat al món no n'hi ha hagut cap de més gran que Joan Baptista; tanmateix el més petit al Regne del cel és més gran que ell.»

► Lectura del libro de Isaías (Is 35,1-6a.10)

El desierto y el yermo se regocijarán, se alegrará la estepa y florecerá, germinará y florecerá como flor de narciso, festejará con gozo y cantos de júbilo. Le ha sido dada la gloria del Líbano, el esplendor del Carmelo y del Sarón. Contemplarán la gloria del Señor, la majestad de nuestro Dios. Fortaleced las manos débiles, afianzad las rodillas vacilantes; decid a los inquietos: «Sed fuertes, no temáis. ¡He aquí vuestro Dios! Llega el desquite, la retribución de Dios. Viene en persona y os salvará.»

Entonces se despejarán los ojos de los ciegos, los oídos de los sordos se abrirán; entonces saltará el cojo como un ciervo. Retornan los rescatados del Señor. Llegarán a Sión con cantos de júbilo: alegría sin límite en sus rostros. Los dominan el gozo y la alegría. Quedan atrás la pena y la aflicción.

► Salmo responsorial (145)

R. *Ven, Señor, a salvarnos.*

El Señor mantiene su fidelidad perpetuamente, / hace justicia a los oprimidos, / da pan a los hambrientos. / El Señor liberta a los cautivos. R.

El Señor abre los ojos al ciego, / el Señor endereza a los que ya se doblan, / el Señor ama a los justos. / El Señor guarda a los peregrinos. R.

Sustenta al huérfano y a la viuda / y trastorna el camino de los malvados. / El Señor reina eternamente, / tu Dios, Sión, de edad en edad. R.

► Lectura de la carta del apóstol Santiago

(Sant 5,7-10)

Hermanos, esperad con paciencia hasta la venida del Señor. Mirad: el labrador aguarda el fruto precioso de la tierra, esperando con paciencia hasta que recibe la lluvia temprana y la tardía. Esperad con paciencia también vosotros, y fortaleced vuestros corazones, porque la venida del Señor está cerca. Hermanos, no os quejéis los unos de los otros, para que no seáis condenados; mirad: el juez está ya a las puertas. Hermanos, tomad como modelo de resistencia y de paciencia a los profetas que hablaron en nombre del Señor.

► Lectura del santo Evangelio según san Mateo

(Mt 11,2-11)

En aquel tiempo, Juan, que había oído en la cárcel las obras del Mesías, mandó a sus discípulos a preguntarle: «¿Eres tú el que ha de venir o tenemos que esperar a otro?». Jesús le respondió: «Id a anunciar a Juan lo que estáis viendo y oyendo: los ciegos ven y los cojos andan; los leprosos quedan limpios y los sordos oyen; los muertos resucitan y los pobres son evangelizados. ¡Y bienaventurado el que no se escandalice de mí!». Al irse ellos, Jesús se puso a hablar a la gente sobre Juan: «¿Qué salisteis a contemplar en el desierto, una caña sacudida por el viento? ¿O qué salisteis a ver, un hombre vestido con lujo? Mirad, los que visten con lujo habitan en los palacios. Entonces, ¿a qué salisteis?, ¿a ver a un profeta? Sí, os digo, y más que profeta. Este es de quien está escrito: "Yo envío a mi mensajero delante de ti, el cual preparará tu camino ante ti". En verdad os digo que no ha nacido de mujer uno más grande que Juan el Bautista; aunque el más pequeño en el reino de los cielos es más grande que él.»